

ДУСКОЛОС

μᾶλλον δὲ καὶ συνέδριον. Ὡς τάλας ἐγώ,
ἐπηρεασμὸς τὸ κακὸν εἶναι μοι δοκεῖ.

(ω. οὐ τοῦ τυχόντος, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, πόνου τουτὶ τὸ πρᾶγμά <γ'> ἀλλὰ συντονωτέρου. πρόδηλόν ἔστιν. ἀρ' ἐγὼ πορεύομαι ἐπὶ τὸν Γέταν τὸν τοῦ πατρός; νὴ τοὺς θεοὺς ἔγωγ'. ἔχει <τι> διάπυρον καὶ πραγμάτων ἐμπειρός ἔστιν παντοδαπῶν· τὸ δύσκολον τὸ τοῦδ' ἐκεῖνος < > ἀπώσετ', οἶδ' ἐγώ. τὸ μὲν χρόνον γὰρ ἐμποεῖν τῷ πράγματι ἀποδοκιμάζω. πόλλ' ἐν ἡμέραι μίᾳ γένοιτ' αὖ. ἀλλὰ τὴν θύραν πέπληχέ τις.

ΚΟΡΗ
οἴμοι τάλαινα τῶν ἐμῶν ἔγώ κακῶν·
τί νῦν ποήσω; τὸν κάδον γὰρ ἡ τροφὸς
ἵμως' ἀφῆκεν εἰς τὸ φρέαρ.

Ϲω. οὐδὲν πάτερ,
καὶ Φοῖβη Παιάν, οὐδὲν Διοσκόρω φίλω,
κάλλους ἀμάχου.

(Ko.) θερμὸν <δ'> ὕδωρ πρ[ο]σέταξέ μοι
ποιεῖν δὲ πάππας ἔξιών.

(ω .) άνδρε[ς, τέρας.

(Ko.) ἐὰν δὲ τοῦτ' αἰσθητ', ἀπολεῖ κακ[
παιῶν ἐκείνην. οὐ σχολὴ ματ[
ῷ φίλταται Νύμφαι, παρ' ὑμῶν λη[πτέον.
αἰσχύνομαι μέν, εἴ τινες θύους ἄρα